

— de Italiaanse Republiek te veroordelen tot betaling aan de Commissie van een forfaitaire som, gevormd door de uitkomst van de vermenigvuldiging van een bedrag per dag van 28 089,60 EUR met het aantal dagen dat de inbreuk voortduurt, vanaf de dag van uitspraak van het arrest in zaak C-135/05 tot de dag van uitspraak van het arrest in de onderhavige zaak;

— de Italiaanse Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Met betrekking tot de schending van de artikelen 4, 8 en 9 van richtlijn 75/442/EEG, zoals gewijzigd bij richtlijn 91/156/EEG, en van artikel 2, lid 1, van richtlijn 91/689/EEG betreffende gevaarlijke afvalstoffen, zijn er blijkens de door de Italiaanse autoriteiten verstrekte inlichtingen, op het Italiaanse grondgebied nog minstens 218 illegale stortplaatsen, verspreid over alle Italiaanse regio's. Omdat zij onrechtmatig zijn, schenden de 218 illegale stortplaatsen bovengenoemde bepalingen.

Met betrekking tot de schending van artikel 14, sub a, tot en met sub c, van richtlijn 1999/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen, zijn er blijkens de door de Italiaanse autoriteiten verstrekte inlichtingen, nog altijd 5 stortplaatsen, waarvoor de desbetreffende aanpassingsplannen niet zijn voorgelegd of goedgekeurd, en die toch door de bevoegde autoriteit niet zijn gesloten, in strijd met bovengenoemde bepaling.

De voorgestelde sanctie (dwangsom en forfaitaire som) is evenredig met de ernst en de duur van de inbreuk en houdt tevens rekening met de noodzaak om de afschrikkende werking van de sanctie te verzekeren.

⁽¹⁾ Richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen (PB L 194, blz. 39).

⁽²⁾ Richtlijn 91/156/EEG van de Raad van 18 maart 1991 tot wijziging van richtlijn 75/442/EEG betreffende afvalstoffen (PB L 78, blz. 32).

⁽³⁾ Richtlijn 91/689/EEG van de Raad van 12 december 1991 betreffende gevaarlijke afvalstoffen (PB L 377, blz. 20).

⁽⁴⁾ Richtlijn 1999/31/EG van de Raad van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen (PB L 182, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italië) op 18 april 2013 — Cruciano Siragusa/Regione Sicilia — Sprointendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo

(Zaak C-206/13)

(2013/C 207/17)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Cruciano Siragusa

Verwerende partij: Regione Sicilia — Sprointendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo

Prejudiciële vraag

Staan artikel 17 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het evenredigheidsbeginsel, als algemeen beginsel van Unierecht, in de weg aan de toepassing van een nationale regeling die, zoals artikel 167, lid 4, sub a, van Decreto legislativo nr. 42 van 2004, uitsluit dat achteraf een landshapsvergunning wordt toegekend om menselijke ingrepen waardoor oppervlakten en volumes zijn toegenomen te legaliseren, ongeacht of die ingrepen in concreto al dan niet verenigbaar zijn met de landschapsbeschermingswaarden van het specifieke gebied?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italië) op 15 april 2013 — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Zaak C-208/13)

(2013/C 207/18)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Verwerende partijen: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

Prejudiciële vragen

1. Zijn met de bescherming van de vrijheid van mededinging, het vrij verkeer van ondernemingen, de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten (neergelegd in artikel 4, lid 3, VEU, en in de artikelen 101, 49, 56 en 96 VWEU) verenigbaar, en zo ja in hoeverre, nationale bepalingen van lidstaten van de Unie die minimumbedrijfskosten voor de sector wegvervoer voorschrijven, die meebrengen dat een onderdeel van de tegenprestatie voor de dienst en dus van de contractprijs door derden wordt vastgesteld?